

Børne- og Kulturchefforeningen

Nye tider, ny kultur- og fritidspolitik

Udkast til vedtagelse på generalforsamlingen
Torsdag den 15. november 2007 Munkebjerg Hotel, Vejle

Forord

Kultur- og fritidspolitikken er under radikal forandring. I de nye store kommuner får kulturen en anderledes central rolle:

- Som element i menneskers dannelsesproces gennem hele livet
- Borgerne stiller nye krav til fritid og idræt. Og nye organisationsformer trænger sig på. Aktiviteterne er ad-hoc prægede, der dannes netværk, foreningslivet organiserer sig på nye måder osv. Hvordan tackler kommunerne disse nye udfordringer – også i dialog med de ikke-organiserede?
- Information og viden har en central placering i dag. Hvilke konsekvenser får det for fremtidens folkebiblioteker, museer og voksenundervisningen? Og hvordan når vi de nye målgrupper – »de unge ældre«, nydanskerne og den nye ungdomskultur?
- Idrætslivet er under forandring og pres. Idrætslivet giver grundlag for en række fællesskaber i lokalsamfundet, herunder inklusion af socialt svage og nydanskere. Samtidig spiller idrætten en væsentlig rolle i forbindelse med den sundhedspolitiske udfordring. Hvilken rolle skal breddeidrætten og eliteidrætten have fremover?
- I dag er oplevelser og underholdning et must for borgerne. Kulturen spiller således en vigtig rolle i erhvervsudviklingen. Og kravet til udvikling og kreative alliancer mellem erhverv og kultur vokser
- Mange kommuner indgår kulturaftaler med Kulturministeriet. Aftalerne lægger en række statslige opgaver og forpligtelser på det kulturelle område ud til kommunerne. Samtidig lægger aftalerne op til et samarbejde mellem kommunerne om en fælles strategi på kulturområdet. Hvad er mulighederne og udfordringerne her?

Debatoplægget har givet en god og konstruktiv debat internt i Børne- og Kulturchefforeningen. Der er bred enighed om, at det er afgørende at få sat kulturen på dagsordenen, og at der er brug for fornyelse og nyskabelse inden for området. Ikke alle områder har vi kunnet behandle i debatoplægget, men vi vil i bestyrelsen og i BKF's Kultur- og Fritidsnetværk også arbejde videre med nogle af de områder, som nogle kunne savne i dette oplæg.

Det er BKF's bestyrelses håb, at dette oplæg kan bidrage til at styrke og udvikle debatten om fremtidens kultur- og fritidspolitik i kommunerne.

Per B. Christensen
Formand

Kultur som dannelse -

Det skønne, det smukke, det nydelsesfulde

Når farverne i et billede vækker en længsel i os, når nationalsangen brager gennem Parken og samler os i fællesskab, når en gribende bog giver os en klump i halsen, eller når skuespilleren får os til at vride os af grin – så er det kulturen, der har tag i os. Kultur er vigtig for vores identitet, og for at livet føles meningsfuldt. Noget, som tidligere ofte var givet i kraft af traditioner og social baggrund. I dag søger vi identitet og mening gennem hele vores liv, og dette sker i høj grad igennem kulturelle oplevelser.

- Kultur er det, vi har
- Kultur er det, vi er
- Kultur er det, vi vil gøre noget ved

Kultur kan betegnes som de åndelige udtryksformer, vi benytter, fx. i form af kunst, musik, teater og litteratur.

Kultur kan betegnes som “vaner” – fx. i form af folkekultur og bykultur – er udtryk for det, man ér.

Kultur kan også betegnes som noget, vi vil gøre noget ved, fx. i form af organisatorisk forandring, stimulering af projekter – med andre ord et bredt og sammensat begreb.

Kultur handler blandt andet om den måde folk lever og interagerer på.

Kultur skal være til lyst og skabe undren og glæde. Kultur skal også være aktiviteter, udsagn og manifestationer, som vækker til kritisk eftertanke, som stiller spørgsmål, som udfordrer, og som skaber debat.

Dette debatoplæg tager afsæt i et kulturbegreb, der omfattes af de kulturaktiviteter, det offentlige støtter, beforder eller tilbyder borgerne.

Debatoplægget er udarbejdet med en grundholdning, der baseres på, at kulturen har sin egen berettigelse, når kommunerne i denne tid formulerer politikområder.

Kultur for, af og med børn

Børn og unge har særligt brug for at blive anerkendt som individer og for at blive støttet i at udvikle deres identitet og personlighed. Derfor er børne- og ungdomskultur vigtig. Det er kultur for, af og med børn og unge:

- Kultur for børn er kultur i øjenhøjde, på børnenes niveau og præmisser. Kultur for børn giver børnene mulighed for at opleve verdenen på en anden måde og opnå ny viden
- Kultur af børn afspejler og anerkender barnets tankesæt og handlemønstre. Kultur af børn giver børnene stemme. At styrke børnekulturen er altså også et demokratisk projekt

- Kultur med børn hjælper barnet til at forstå verden og sig selv i verden. Kultur med børn hjælper også barnet til at formidle sin verden. Dermed er kulturen broen mellem barnets og de voksnes verden.

Ungdomskultur er lystbetonet og eksperimenterende

Ungdomskultur er vigtig, fordi den giver den unges tankesæt og handlemønstre en stemme. Kultur hjælper den unge til større selvforståelse og forståelse af verden. Og kultur kan være med til at integrere den unge i en verden, der for de fleste forekommer splittet.

Ungdomskultur er ofte »modkultur«, fordi ungdomslivet er arena for identitetsudvikling, selvstændiggørelse og personligt udtryk. I stedet for de traditionelle forpligtende og demokratiske sammenhænge, som kendes i foreningslivet, søger de unge mere løst knyttede netværk præget af projekter, lystbetonet samvær og det undersøgende og eksperimenterende. Fra kommunal side er det væsentligt, at vi bakker op om ungdomskulturen fx ved at stille rammer til rådighed, som de unge kan udfylde, hvis de har noget på hjertet. Også ungdomskulturen er et demokratisk potentiale.

En talentfabrik

Det målrettede arbejde med børne- og ungdomskultur i kommunerne skal komme alle børn til gode. Man kan kalde det kulturelle rum for en udfoldelsesplads eller talentfabrik. Kultur stimulerer sprogtiltagelse, læsefærdigheder og kulturelle kompetencer.

BKF mener:

- *Det er helt centralt, at børnene og de unge møder kulturen gennem deres opvækst. Børn og unge skal have kulturelle oplevelser i dagtilbud, i skolen og i kulturskoler*
- *Talentudviklingen er et vigtigt fokusfelt*
- *For ressourcetsvage børn kan kulturen blive en væsentlig faktor for at bryde den negative sociale arv*
- *Vores samfund efterspørger i højere og højere grad kreative kompetencer. Derfor er kulturelle aktiviteter og oplevelser vigtige byggesten for os alle.*

BKF anbefaler:

- *At dannelses- og demokratiseringsaspektet får en central placering i kommunernes kultur- og fritidstilbud til alle aldersgrupper*
- *At kommunerne arbejder med børne- og ungdomskulturen som en central del af børns og unges dannelsesproces og demokratiske udvikling*
- *At der satses målrettet på kultur med, af og for børn og unge*
- *At der er plads og rum til en eksperimenterende ungdomskultur.*

Kultur som aktivitet -

Kommuner, idræt og folkeoplysning i forening

Det civile samfund er under forandring, og det er vi nødt til at tage højde for. Det kræver, at vi nytænker Folkeoplysningsloven og folkeoplysningsudvalgenes opgaver. Fremover bør der lægges større vægt på netværk og projekter. For netværkstankegangen er fremherskende og appellerer bredt. Og projektarbejdsformen er for mange mennesker mere overskuelig.

Åben hal-tid til børn og unge

Den ikke-organiserede idræt har fat i alle aldersgrupper og appellerer ikke mindst til de unge. I stedet for at lade denne bevægelsesform og ungdomskultur leve sit eget liv bør vi fra kommunal side støtte op om den og give mulighed for at benytte kommunens faciliteter. Konkret kan det ske ved, at vi giver de unge såkaldt »åben hal-tid«. Men det kræver en mere fleksibel tolkning af Folkeoplysningsloven end normen er i de fleste kommuner i dag.

Der er også brug for et anderledes kommunalt engagement i forhold til disse unge, hvis vi ønsker at få dem i tale og engageret i nærdemokratiet. For at kunne rumme de ikke organiserede idrætsudøvere er vi nødt til at bløde op på reglerne omkring bestyrelsesarbejde.

Ad hoc medlem i fodboldklubben

Begrebet medlemskab skal udvides til at kunne omfatte flere forskellige slags medlemskaber. Vi ser fx, hvordan fitnesscentres og squashcentrenes medlemsordninger i stigende grad appellerer til det travle nutidsmenneske end de frivillige foreningers medlemskab gør. Fx bør det være muligt at skelne mellem en kerne af medlemmer med nær tilknytning til foreningens liv og aktiviteter samt en ad hoc præget gruppe medlemmer, der fortrinsvis benytter sig af foreningens konkrete aktivitetstilbud. Den sidste gruppe medlemmer er muligvis kun tilknyttet foreningen i en eller flere korte perioder. Hvis vi indfører nye medlemskabsformer, kræver det også ny praksis for lokale-, medlems- og aktivitetstilskud.

Vi bør understøtte, at kommunale institutioner og frivillige foreninger danner formelle og uformelle netværk. Når det gælder bevægelse, har idrætsforeningerne kompetencer, der bør udnyttes til at opkvalificere de kommunale institutioners tilbud inden for fysisk aktivitet.

Vi bør udvikle en fleksibel håndtering af lokalefordeling til de foreninger, der ønsker at indgå i netværk med hinanden og sammen afvikle konkrete aktiviteter i kortere eller længere projektperioder.

Har folkeoplysningsudvalget overlevet sig selv?

Mange kommuner har nedsat et folkeoplysningsudvalg. Fokus bør drejes, så den væsentligste del af opgaverne har udgangspunkt i nytænkning, udviklingsprojekter og integration mellem kommunerne og civilsamfundet, frem for almindelig drift. Det kan fx være projekter om integration eller tilbud til borgere med funktionsnedsættelser. Folkeoplysningsudvalget kunne kombineres – eller bedre erstattes – af særlige løst tilknyttede, ad-hoc rådgivningsorganer til at servicere/fremme de

ikke-organiserede. De unge organiserer sig fx i stor udstrækning på nettet via kommentarer på diverse hjemmesider, på blogs og via sms - en slags fokusgruppe som et »virtuelt organiseret inspirationsforum«.

BKF mener:

Med kommunens ansvar for det sundhedsfremmende arbejde og med de udfordringer, den gældende Folkeoplysningslov møder, har vi behov for at formulere et nyt grundlag for civilsamfundets deltagelse i fritidslivet. Vi skal fastholde grundtanken om det forpligtende fællesskab, ansvar og demokratiopdragende arbejde, som det kendes fra foreningslivet, samtidig med at vi også åbner for en anden form for deltagelse. Og vi skal udvikle optimale rammer i kommunerne, så vi holder balancen mellem fokus på individet og på fællesskabet.

Folkeoplysningsudvalgets opgaver, organisering og tilskudssystem bør nytænkes med fokus på udvikling og civilsamfundet og evt. kombineres med løst tilknyttede, ad-hoc rådgivningsorganer.

BKF anbefaler:

- *At der sikres plads til og muligheder for de ikke-organiserede og ad hoc prægede idræts- og deltagelsesformer inden for fritids- og kulturlivet i kommunerne*
- *At der sikres en tættere samtænkning af kommunens sundhedsfremme og det frivillige foreningsliv, fx via nye organisationsformer og private og ikke-organiserede aktører*
- *At der etableres netværk mellem kommunale institutioner og de frivillige foreninger*
- *At Folkeoplysningsudvalgets opgaver og organisering nytænkes og evt. kombineres med løst tilknyttede, ad-hoc rådgivningsorganer.*

Kultur som viden -

Informationerne vælter ind over os

Som borger skal man i dag kunne håndtere en overvældende mængde af informationer. Kunsten er at forvandle information til viden og kreativitet. I det senmoderne videnssamfund er det afgørende, at man sorterer og fravælger i den overvældende mængde af informationer, der flyder fra postkasser, mailbokse, hjemmesider, tv-reklamer osv.

Vi har en demokratisk forpligtelse til at sikre fri og lige adgang til information og viden for alle borgere, både ressourcestærke og ressourcesvage. Derfor er det vigtigt at tilbyde en bred vifte af videnformidling.

Det lokale folkebibliotek er nødt til at gå på flere ben. Det skal være stedet:

- Hvor man kan få hjælp til at finde rundt i og sortere i oceanerne af tilgængelig information
- Hvor der gives tilbud om oplevelser, herunder at man kan låne materialer, som kan give oplevelser, mening og identitet
- Som bidrager til integration ved at skabe rum for samvær uanset uddannelse, social status, etnisk og religiøs baggrund.

Samtidig kan bibliotekernes specialister i information yde virksomhederne service ved at udvælge, organisere, genfinde og formidle information og viden.

Fagligt kompetente medarbejdere med fokus på brugerbehov, brugervenlige åbningstider og tilgængelighed afgør, om bibliotekerne kan opfylde deres rolle i fremtiden.

Folkeoplysningen skal føres up to date

Det folkeoplysende arbejde skal have en central placering i kommunernes kultur- og fritidspolitik.

Der er brug for lokale drøftelser af fokuspunkter og indsatsområder for de, der samarbejder om at løfte opgaven: Kommuner, kulturhistoriske museer, kunstmuseer, biblioteker, arkiver, foreninger og oplysningsforbund.

Museer og arkiver

Museer og arkiver skal gennem forskningsforpligtelsen fremskaffe ny viden om vores fortid. De har samtidig en væsentlig forpligtelse til at formidle viden gennem udstillinger og oplevelser både i det fysiske og virtuelle rum ved brug af de nyeste interaktive formidlingsmetoder.

For at skabe fornyelse og udvikling i kommunernes folkeoplysning er det vigtigt, at foreningerne og voksenundervisningen tager initiativer, som er målrettet de nye udfordringer:

- Sundhedsområdet, hvor kommunerne har fået en række nye opgaver med bl.a. forebyggelse og oplysning
- Integration i samarbejde med kommuner og i tæt dialog med indvandrere og flygtninge
- De unge ældre, der stiller større krav til muligheder for selvudfoldelse, ikke mindst inden for idræt, sprog og kultur

- Uddannelse til unge for i samarbejde med kommuner og ungdomsuddannelser at sikre, at flest muligt unge får en uddannelse
- Eksport af voksenundervisning i kraft af den danske model for livslang læring.

BKF mener:

- Kultur- og fritidspolitikken bidrager med kompetencer til vidensamfundet, bl.a. via folkebibliotekerne, museerne og fritids- og voksenundervisningen. I disse år udfordres bibliotekerne af teknologien, fordi al information er tilgængelig på nettet. Men information skal omsættes til viden, før den bliver brugbar. Og her spiller bibliotekerne en væsentlig rolle i forhold til at hjælpe både borgerne, foreningerne og erhvervsvirksomhederne
- Museer og arkiver er med til at fastholde vores kulturelle rødder og dermed give os viden og indsigt
- At der bør være biblioteksservice fysisk og virtuelt
- Fritids- og voksenundervisningen rummer potentiale for udvikling, hvis oplysningsforbundene evner at gribe vor tids udfordringer.

BKF anbefaler:

- At kommunerne sikrer udvikling af folkebibliotekerne, så de matcher de nye udfordringer og opgaver
- At kommunerne prioriterer museernes, og lokalarkivernes formidling af vore historiske og kulturelle rødder og gammel og ny kunst såvel ved brug af traditionelle, som de nye tekniske formidlingsredskaber
- At folkeoplysningen nyudvikles, så den tager afsæt i de nye krav og målgrupper, og vejene til at nå dem.

Kultur som Idræt -

Fysisk aktivitet er kernen i det sunde liv

Kommunens støtteordninger skal imødekomme den udvikling, der er i idrætslivet, og give mulighed for nyskabelser. Støtteordningerne skal være enkle og overskuelige, så idrætsforeningerne kan koncentrere sig om det folkeoplysende og idrætslige og ikke bruge unødigt tid på administration.

Vi skal gøre idrætsfaciliteterne mere tilgængelige og udbuddet mere overskueligt. En idé er at indføre internetbaserede bookingsystemer for de enkelte faciliteter.

Hvad selve idrætsfaciliteterne angår, er det på tide med nytænkning. Faciliteterne skal kunne honorere borgernes nye krav og ønsker og samtidig følge udviklingen i idrætsverdenen. Tænk på, hvordan byens rum (torve, stier og parker) kan stimulere til fysisk udfoldelse som supplement til de eksisterende idrætsfaciliteter. Forbedring og udvikling af faciliteterne kræver, at kommunerne samarbejder og indgår partnerskaber.

Der skal også sikres prioritering, plads og rum til det ikke organiserede idrætsliv. Også selv om det i en række tilfælde vil være på bekostning af det organiserede idrætsliv.

Idræt - også for de overvægtige og de sårbare

For at få de unge med etnisk baggrund til at deltage i idrætslivet, skal vi ruste foreningerne til opgaven. Det er oplagt at danne partnerskaber mellem skoler eller fritidsklubber og idrætsforeninger. Forholdene for de socialt udsatte børn og unge skal håndteres på lignende vis.

Kommunerne skal tænke på at skabe attraktive miljøer til idræt og bevægelse. Det bør være umiddelbart tilgængeligt og indbydende for alle at gå i gang med at bevæge sig. Og alle skal kunne føle sig trygge ved at udfolde sig fysisk. Det vil også appellere til den voksende gruppe af overvægtige børn. Et idrætsmiljø, hvor de oplever succes.

Gruppen af voksne, der ikke engagerer sig i idrætslivet, skal motiveres med nye muligheder for at deltage i foreningslivet. Kommunerne skal støtte idrætsforeningerne i arbejdet med målrettet at henvende sig til »nye i idrætten«.

Hold på kommunens eliteidrætsfolk

Eliteidrætsudøvere stiller væsentlige krav til faciliteter og til de muligheder, der er for træning, uddannelse og job. Kommunerne vil opleve, at eliteudøverne flytter efter de bedste idrætslige vilkår. Her er det vigtigt at være opmærksom på, at udøvelse af eliteidræt i kommunen skaber en masse positive sidegevinster. Og det både holder på og tiltrækker dygtige og engagerede eliteidrætsudøvere. Eliteidrætten vil virke som et fyrtårn for idrætslivet.

Det er oplagt, at den enkelte kommune indgår partnerskaber med omkringliggende kommuner, erhvervsråd og turistbureauer om at tiltrække og afvikle store idrætsbegivenheder på eliteniveau.

BKF mener:

- Idrætslivet skaber grundlag for en række fællesskaber i lokalsamfundet
- Idrætten spiller en væsentlig rolle i forbindelse med den sundhedspolitiske udfordring, for al fysisk aktivitet er helt centralt for det sunde liv
- Idræt er både for bredden og eliten. Breddeidrætten er en forudsætning for eliteidrætten, og eliteidrætten understøtter breddeidrætten. En kommunal idrætspolitik skal have sit afsæt i denne gensidige afhængighed.

BKF anbefaler:

- At kommunerne gør det så enkelt som muligt for foreningerne at tilbyde idrætsaktiviteter
- At borgernes adgang til idrætsfaciliteter forenkles
- At det ikke-organiserede idrætsliv gives status og prioriteres
- At idrætten og samarbejdet med idrætsforeninger og -aktører tænkes sammen med kommunens sundhedsstrategi
- At idrætten bruges aktivt i kommunernes integrationsindsats samt i forhold til socialt udsatte børn og unge
- At kommunerne i regionerne samarbejder om en udbygning af eliteidrætsfaciliteter i et tæt samspil med hovedforbundene og Team Danmark.

Kultur og planlægning - Nu bliver kulturen kommunernes kreative motor

I overgangen fra industrisamfund til viden- og oplevelsessamfundet er der sket et skift i måden at planlægge på. Den meget sektorbaserede planlægning, som tidligere var fremherskende, er blevet til en mere integreret planlægning. Og fremover vil kulturen spille en central rolle i planlægningen. Vi vil gerne fremhæve tre interessante modeller for kulturplanlægning til inspiration:

1. *Kulturpolitisk planlægning* har vi benyttet os af i en lang årrække i Danmark. Dannelsesaspektet er centralt. Der er fokus på at udvikle kunst og kulturliv. Planlægningen er sektorbaseret. Og definitionen af kultur snæver og humanistisk. I denne model sker planlægning af kultur.

2. *Kulturplanlægning* har sine rødder i en engelsk/australsk tradition. Kulturen ses som en motor for udvikling af lokalsamfundet, byen eller regionen. Det er altså en bredere, antropologisk kulturdefinition, hvor der er fokus på at afdække kulturelle ressourcer, og hvor forskellighed opfattes som en styrke. I denne model sker planlægning med kultur.

3. *Den kreative By* er amerikansk inspireret. Modellen baserer sig på, at kulturen udvikles i kreative centre. I modsætning til den relativt snævre humanistiske kulturdefinition er kultur lig med oplevelse. Det er en kulturdreven økonomisk strategi, en kreativ kapital og en kreativ klasse. I denne model sker planlægning ved kultur.

Alle kommuner og regioner kommer til at forholde sig til elementer fra de tre modeller, men vægtningen kan være forskellig. Kommunerne kommer også til at forholde sig til kunstressourcernes rolle, til strategier for kulturturisme, til kreativ virksomhedsudvikling, fritidsområder, rekreative områder, byudvikling og kvarterudformning samt det åbne landskabs kulturhistorie og oplevelsespotentialer.

BKF mener:

Hidtil har kulturplanlægningen været præget af sektorgrænser og klassisk fysisk byplanlægning. Med viden- og oplevelsessamfundet bliver forståelsen af byen og kulturlandskabet noget andet. Og der bliver derfor brug for en meget mere helhedsorienteret planlægning, der går på tværs af de traditionelle sektoropdelinger. Kulturaftaler med staten er i den forbindelse et vigtigt redskab.

BKF anbefaler:

- At den enkelte kommune er bevidst om valg af model for kulturplanlægning og de muligheder og udfordringer, modellerne rummer
- At samspillet mellem »kultur og planlægning« bliver en central strategisk parameter i udviklingen af den enkelte kommune
- At kulturaftaler kan indgå som redskab i kulturel udvikling og koordinering
- At både by og landskab prioriteres i planlægningen af kulturelle oplevelser og muligheder.

Kultur som oplevelse -

Vi vil underholdes som aldrig før

I gennem de senere år har oplevelsesøkonomi spillet en stadigt større rolle både erhvervsøkonomisk, kulturelt og politisk. I oplevelsesøkonomien kobles kreativitet og iscenesættelse med innovation og udvikling. Derved bliver kunsten og kulturen ikke kun et mål i sig selv, men også et redskab i relation til ledelse og organisationsudvikling eller til fremstilling af produkter.

Oplevelsesøkonomi er såvel produktivitet og profitoptimering, som drama, provokation, overraskelse, fornyelse og image. Oplevelsesøkonomi udvikles med andre ord i spændingsfeltet mellem det emotionelle og det rationelle. Der er derfor brug for at understøtte udviklingen af kreative alliancer mellem kulturlivet og erhvervslivet som ligeværdige parter.

»De kreative byer« vil klare sig

I industrisamfundet blev funktionerne adskilt i boligområder, industriområder og rekreative områder. I den nye oplevelsesøkonomi er det mixet af disse funktioner, der efterspørges. At være »en kreativ by« handler derfor også om at forstå og aktivere de kreative ressourcer både inden for uddannelse, investeringer og det generelle bymiljø. Kreativitet, innovation og bymiljø er blevet nogle af de væsentligste parametre, når byer sammenlignes. Kreative byer er byer, der magter hele tiden at udvikle sig under omskiftelige forhold og klare sig i den globale økonomi.

BKF mener:

Oplevelser fylder mere og mere i vores hverdag. Det gælder i forbindelse med identitet, erhverv, turisme og forbrug. Der er en eksplosiv vækst i underholdning. Det betyder, at økonomiske og kulturelle processer smelter sammen på en måde, vi ikke før har set. Fremover vil kulturen derfor også spille en vigtig rolle i erhvervslivets udviklingsstrategier. Og kravet til udvikling og kreative alliancer mellem erhverv og kultur vokser. Kommunerne har en afgørende rolle med at sikre, at kvalitetsbegrebet kommer til at stå centralt i oplevelsesøkonomien.

BKF anbefaler:

- At kulturpolitikken og oplevelsesøkonomien ses som centrale strategiske parametre i forhold til udviklingen af den enkelte kommune.

Kultur og Kulturaftaler -

Mere og bedre kultur

Ifølge loven om kulturaftaler kan en række statslige opgaver inden for musik, teater, billedkunst og museumsvirksomhed lægges ud i kulturaftaler, så kommunerne overtager opgaverne. Erfaringerne med kulturaftalerne viser, at:

- Kulturen i højere grad kommer på den politiske dagsorden
- Det lokale kulturudbud bliver større og bedre
- Det lokale og regionale kulturpolitiske engagement fremmes
- Der skabes vilje og evne til en dialog på tværs af kommunerne, så ressourcerne udnyttes bedre.
- Der skabes mulighed for brugerindflydelse gennem forskellige råd.

Kulturaftaler er et attraktivt redskab til at fremme og synliggøre det lokale kulturliv. Samtidig er arbejdet med at formulere kulturaftalen en god platform for politisk at drøfte, hvad indholdet af kommunernes kulturpolitik skal være.

Før man indgår en kulturaftale, må den enkelte kommune dog overveje fordele og ulemper. Vil man som kommune fx afgive en del af sin selvstændighed for at indgå i en fælleskommunal opgaveløsning? Vil det lokale kulturliv overhovedet blive styrket gennem en kulturaftale?

BKF mener:

Mange af Danmarks kommuner indgår kulturaftale med Kulturministeriet. Formålet med aftalerne er at fastholde og udbygge den kulturpolitiske dialog og værdidebat - både på tværs af kommunegrænserne og med Kulturministeriet samt ministeriets råd og nævn. Aftalerne lægger en række statslige kulturelle opgaver ud. Samtidig lægger de op til et samarbejde mellem kommunerne om en fælles strategisk planlægning af kulturområdet.

BKF anbefaler:

- At kommunerne, før de indgår kulturaftaler, overvejer, hvilke forbedringer en aftale kan bibringe området
- At kommunerne, før de indgår kulturaftaler, beslutter, i hvilket omfang de statslige opgaver skal videreføres uændret
- At kommunerne vurderer, hvilke muligheder og udfordringer inddragelse af regionen vil medføre
- At den enkelte kommune sikrer et væsentligt kommunalt råderum i aftalen
- At kommunerne ved indgåelse af kulturaftaler sikrer en lokal koordinering og arbejdsdeling på kulturområdet.

Børne- og Kulturforvaltningen
Fællessekretariatet
Rådmandshaven 20
4700 Næstved

Tlf. 55 88 30 02
Fax 55 88 51 99
bkf@bkchefer.dk
www.bkfchefer.dk